

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

18.nodaļa: Pāreja Smalkajā Pasaulē

549.

Pāreju Smalkajā Pasaulē var pavadīt visdažādākās sajūtas, gan ārkārtīgi rūpīgas, gan svētlaimīgi skaistas. Bet neaplūkosi galējības. Uzmanība jāpievērš vidējam stāvoklim, kurš var būt pieejams vairākumam.

Iedomāsimies cilvēku, kurš zina labuma derīgumu un kurš saprot domu darbības spēku, bez tam cilvēkam jāatzīst viņpuses dzīve un ja viņš to atzīs, viņš nenozēlos aiziešanu no Zemes, jo zina par atgriešanos blīvajā eksistencē. Tāds cilvēks var aizmigt mierīgi un nezaudējot apziņu, atrasties viņšaulē. Viņš nejutīs sāpes, jo viņa smalko ķermeni nesmagos neizdarītie noziegumi arī domās, viņš nejutīsies nospiests un drīz sapratīs visu apkārtējo. Viņš izdzīs bailes, jo sapratīs, ka viņa domas ir izturīgs vairogs.

Sevišķi vērtīgi, ja vidējā stāvoklī cilvēks var iztikt bez ilgstoša miega. Viņš nekavējoties var sākt strādāt. Viņš var noteikt savu ietērpu un steigties pievienoties vērtīgiem līdzstrādniekiem. Viņš var saņemt visas Smalkās Pasaules priekšrocības un sākt tuvošanos augstākajām sfērām, proti, - var sākt šādu tuvošanos pilnā iedrosmībā.

Tagad šāds cilvēks par Smalko Pasauli domās kā par prieka stāvokli, un šādi domājot radīs savu nākotnes prieku. Cilvēks nostiprinās savas agrākās zināšanas, jo, ja viņš negribēs tās izpaust, tās neieies viņa apziņā. Lai cilvēki to ļoti atceras un lai atceras izteicienu: "Kas grib pieņemt – lai pieņem."

Cilvēki paši laupa sev savus sasniegumus.

550.

Vairums cilvēku uz Smalko Pasauli aiziet apkrauti ar zemes ieradumiem. U. vairākkārt savu lidojumu laikā pa Smalko Pasauli novēroja, ka pat izteikti labi cilvēki veido savu dzīvi pēc zemes parauga. Pārsteidzoši, ka jaunie apstākļi nemaz neiedvesmo jauniem uzdevumiem. Bet starp ierašu paliekām var novērot arī pamācošas. Tā cilvēki, kuri pārlietu rūpējušies par savām zemes slimībām, turpina tāpat spriest arī Smalkajā Pasaulē. Viņi pieraduši lietot lielu daudzumu zāļu un nespēj iedomāties, ka tas viņiem nav vajadzīgs. Viņi izgudro atmosfēras ķīmiskuma pielietošanu, bet žēl, ka šo principu viņi neatnes līdzī jaunā iemiesojumā.

551.

Atradīsies ļaudis, kuri teiks, ka par Smalko Pasauli tomēr maz pasacīts. Bet viņiem to pašu vajadzētu sacīt arī par savu zemes dzīvi. Zemes dzīve pilna brīnumu, kuri pārsteidz cilvēka iztēli. Turpināsim šos brīnumus bezrobežībā un iegūsim Smalkās Pasaules iespējas.

Tikai aiz nevērības pret zemes dzīvi cilvēki nespēj iedomāties Mūsu eksistenci. Bet tie, kuri apgalvo, ka pazīst Mūs, pie pirmās kļūmes sāks šaubīties gan par Mums, gan par Smalko Pasauli.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

18.nodaļa: Pāreja Smalkajā Pasaulē

Bet kas gan būs, ja Mēs sacīsim, ka arī Smalkā Pasaule pilna dažādu grūtību? Klausītāji izklīdīs, aizmirstot, ka šāda bēgšana tos nepasargās no ieiešanas Smalkajā Pasaulē. Vai tad nebūtu labāk jau tagad uzkrāt visas ziņas, kurās būs noderīgas nākamajā ceļā? Kā sapņa mirklis pazibēs pāreja uz Smalko Pasauli. Pat tas, kurš atpūšas miegā atmodies izrādās jaunos apstākļos. Doma var izrādīties tik dezorganizēta, ka šie iemītnieki var aizmirst piesaukt vadītāja palīdzību. Bet vai tas pats nenotiek arī zemes dzīvē? Neviens nepaskaidros par Vadītājiem un tā tuvākā saite paliek bez pielietojuma.

Pat aizgājušie tuvinieki maz ko var palīdzēt, ja viņus noraida. Liela daļa palīdzības atgrūžot sairst. Varmācīga palīdzība var pat roku salauzt. Bet liela ir laime cilvēkam tad, ja viņš ieiet jau viņam pazīstamā Smalkajā Pasaulē. Enerģija netiks iztērēta, lai pielāgotos, bet tā izpaudīsies virzībā uz augšu. Sen sacīts, ka augstas sfēras iekaro ar spēku, un tas piederēs tam, kurš tās spēj ietvert.

Domātājs pavadīja aizejošos – “Sakopojiet visus spēkus, lai nekavējoties trauktos augšup.”

552.

Gars, kas aizlidojis vienīgi ar tiekšanos augšup, var tikt pāri astrālajam plānam, jo astrālais ķermenis ir tikai lieki gruži. Jo mazāk gružu, jo tīrāka apziņa. Uz zemes grūti iedomāties, kā atstāt matēriju, to nenicinot, tad kad tā tiek atdota jaunai pilnveidošanai. Bet jebkuras lietas atdošanā jums ir labākais piemērs. Labākais dāvinātājs izdomās arī labāko dāvanu. Tāpēc matērijā, kas ietērpusi augsti attīstītu garu, nes lielu labumu, jo nekas nezūd.

Gara kodols nepārtraukti turpina dzīvi un nervu emanācijas līdzīgi gaisa balonam nes garu viņa paša sasniegtajos augstumos. Tāpēc tie, kas runā par nemirstību kā par tīri zinātnisku faktu, ir dziļa taisnība. Pēdējā doma, atstājot matēriju, līdzinās bultai. Šis mirklis izšķir lidojuma virzienu, pārējais notiek pēc vēlēšanās. Pratīsim vēlēties. Celsim varavīksni, kas saistītu gara augšupejas kāpnes.

552.a

Astrāls un tā īstā nozīme

Nav iespējams atdalīt zemes apstākļus no visa apkārtējā, jo mentālai pasaulei nav stingru robežu. Atkal jāizsakās pret astrālo pasauli, jo nākotnē vēlams šo stadiju ievērojami saīsināt. Pašlaik tā ir neizbēgama, bet attīstoties garam, tuvosies mentāla būtības izpausme.

Deva-chan /Devačana/ - patīkama apziņas stāvokļu vieta; nespēcīgs gars nevēlas šķirties no šādas patīkamas pieturas vietas, jo šī pietura rada vislielāko nevēlēšanos atkal sākt strādāt. Un kad pienāk laiks atstāt šo Valhallu, mentāls prāto par varoņdarbu, bet astrāls atrod šo vietu par sev piemērotu. Tieši gars ir tas, kas neļauj apstāties, jo gars kaut kur dziļi glabā atmiņu par skaistajām pasaulēm. Aiz visām atmiņām ir dzīva neizsakāmi stipra apziņa par iespēju atgriezties uz to Gaismu, no

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

18.nodaļa: Pāreja Smalkajā Pasaulē

kurienes dzirksts sākusi savu lidojumu. Kā var jūtīgs gars paglābties no pasaules skumju uzplūdiem? Nav bijis tāda gadījuma, kad cilvēks garā atdalītos no zemes plāna bez centru saraušanās. Gluži kā drošsirdīgs lidotājs, atdalīdamies no Zemes, izjūt tikai sirds somas drebēšanu.

Dzīves mērķis un jēga ir tiekties augšup aiz robežas un palīdzēt citiem.

Ja bez jebkādas mehāniskas palīdzības atsauksim atmiņā izjūtu kāda ir cilvēkam, kas stāv klīns virsotnē dabas fenomena priekšā, jo tad aiz liksmes nesažņausies sirds, tad pēc šīs stadijas iestāsies Neaptveramības ietveres izjūta.

Daži viegli samierinās ar Astrāla krāšņumu, bet jums tas nederēs, ceļu pašķirs tikai zināšanu celles.

553.

Vajag ļoti rūpēties par pēdējām zemes dzīves stundām. Bieži beidzamā tiekšanās spēj nosacīt nākamo dzīvi, kā arī slāņus, kuros gars mājās. Protams, nav pieļaujams saukt atpakaļ Zemes sfērā, ja gars jau atrāvies. Audi, kas jau atbrīvojušies no Zemes pievilksmes, sasprindzējas briesmīgā piepūlē, lai atkal asimilētos ar zemes atmosfēru. Vajag iemācīties domāt par aiziešanu tāpat kā par dzimšanu un vajag prast saskaņot rīcību. Cik kaitīgi ir aizkavējumi dzimšanas gadījumā, tikpat kaitīgi arī aizkavējumi nāves stundā. Jāņem vērā jaunā ķermeņa smalkā Izveidošanās. Brūces, kas nodarītas aizgājējam, jādziedina Smalkajā Pasaulē. Pret aizgājējiem izturas viscietsirdīgāk. Jāsaka, ka moca nevis nāve, bet gan dzīvie cilvēki. Tas jāzina visiem tiem, kas tuvojušies Uguns Mācībai. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli iegaumēsīm likumu, kas liecina par pārejas pēdējiem mirkļiem.

554.

Kad ugunīgais gars iegremdējas pārzemes sfērās, viņam nav svešas Smalkās Sfēras, jo gars jau ir pazinis izplatījuma parādības. Tā jaunpienācējiem iespējams aklimatizēties Smalkās Pasaules slāņos. Pāreju Smalkajā Pasaulē pavada prieka izjūta.

555.

Gars, kas dzīves laikā iepazinis psihiskās enerģijas sprieguma spēku, var cerēt uz psihiskās enerģijas spēku arī pārejot Smalkajā Pasaulē. Mūsu Smalkais ķermenis barojas ar šiem piesātinājumiem un psihiskās enerģijas fluīdi veido smalko ķermeni. Centriem transmutējoties, protams, psihiskā enerģija darbojas sevišķi spēcīgi, un centri sakoncentrē šos spēcīgos fluīdus smalkā ķermeņa stiprināšanai. Kad psihisko enerģiju uzkrāj cēlas jūtas, tad arī smalkā ķermeņa transmutācija atbilstīgi piesātinās ar ugunīgām enerģijām. Ir tik svarīgi kāpināt spēkus, cenšoties izprast psihiskās enerģijas spēku. Ugunīgās enerģijas darbība dara spraigas visas turpmākās dzīves norises.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

18.nodaļa: Pāreja Smalkajā Pasaulē

556.

Centru transmutācija kāpina to radošo enerģiju spriegumu, kuras nepieciešamas pārejai Smalkajā Pasaulē. Katra garīga tiekšanās rada savas nogulsnes, kuras pārejot Smalkajā Pasaulē, pieņem smalko enerģiju veidu. Ir tik svarīgi tiekties Augstākās Sfērās. Gara aizrautība un sirds prieks izraisa tās enerģijas, kas stimulē smalko ķermeni. Protams, vienīgā augstāko dziņu piesātinātās jūtas ierosina vajadzīgās enerģijas. Jāsaprot, ka imperils un rupjās zemes iekāres rada savas smagās vātis, kuras garam jāsadziedē smalkajā ķermenī. Gara sērgas, ja tās nav sadziedētas uz zemes, iet līdzī Smalkajā Pasaulē. Atbrīvošanās no fiziskās čaulas nenozīmē atbrīvošanos no garīgajām brūcēm. Ja gars pirms atrausmes no zemes apzinās, kādējādi viņš pielietojis savas enerģijas, tad apziņa daudz ko var izpirkt, bet apziņā jāierosina domas par Augstākajām Pasaulēm. Pat vissmagākajā noziedzniekā iespējams iesakņot smagās Karmas izpratni, bet tad jātransmutē sabiedriskie nosacījumi. Tā ceļā uz Ugunīgo Pasauli jāpieradinās domāt par centru transmutāciju, jo atbrīvošanās no ķermeņa nav atbrīvošanās no garīgajām sērgām.

557.

Labāko pārzemes slāņu augstāko enerģiju asimilācijas labad vajag apgarot centrus. Atstājot zemes sfēru, garam vajag attīrīties no zemākajām emanācijām. Katra nevajadzīga čaumala, ko gars paņem līdzī Smalkajā Pasaulē sagādā tam neizteicamas sāpes. Apziņas pietiekošas attīstības gadījumā notiek šķīstīšanās, kas atbrīvo garu no čaumalas. Bet gars, kas cītīgi sargā savus šīs zemes ieradumus, Smalkajā Pasaulē izbaudīs visas tās kaites, kādas viņš pieradis pārdzīvot zemes sfērā. Kāpjot kalnup, katra lieka nasta sagādā aizdusu Smalkajā Pasaulē. Sevišķi smagi pamest neizdzīvoto, kas Smalkajā Pasaulē kļūst par nastu. Visgrūtāk ir pamest savu rupjību. Pat pārzemes zemākajos slāņos izjūtams sava rupjuma smagums. Bieži dzirdamas vaimanas no pārzemes slāņiem, tā ir nešķīstījušos garu žēlošanās par smagumu. Nedrīkst piegružot Smalko pasauli tik viegli, kā zemes pasauli. Un rupjie uzkrājumi izveido it kā neizdzēšamus noslāņojumus, kas vienmēr redzami. Tāpēc centru apgarošana ir pacelšanās Augstākajās Sfērās. Ugunīgajā Ceļā šis padoms ir nepieciešams.

557.a

Likums par pāreju gara pasaulē nav sarežģīts. Nonivelēt nevar nevienu stāvokli. Kā vulkāna putekļi, tik neskaitāmi ir gari, kas atgriežas garīgajā pasaulē. Protams, gara mantība ir matērija un asinis jeb to ekvivalents, kas tik lielā mērā atšķiras no gara, kurš pārtiek no prānas, ka robežas sarautas visos plānos. Gars ar pūlēm apzinās šķiršanos no matērijas. Gars, kas saistīts pie zemes, ietērpjas astrālķermenī, kas rada viņam ilūziju par zemi, šo iekārojumu un nožēlu perēkli. Bet gars, kas aizlidojis ar vienīgu tiekšanos augšup, var tikt pāri astrālajam plānam, jo astrālais ķermenis ir tikai lieki gruži. Jo mazāk gružu, jo tīrāka apziņa. Uz Zemes grūti iedomāties, kā atstāt matēriju un, to nenicinot, nodot jaunai pārveidošanai. Bet kuras katras lietas atdošana jums jau ir labākais piemērs. Labākais dāvinātājs izdomās arī to labāko dāvanu. Tāpēc matērija, kas ietērpusi augsti attīstītu garu, dod lielāku labumu, jo nekas neiet zudumā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

18.nodaļa: Pāreja Smalkajā Pasaulē

Protams, augstiem gariem ir pieejama apzinīga attieksme, viņiem pievēršanās lūgšanai ir pietiekoši tīra no jautājumiem attiecībā uz matēriju un asinīm. Gars, kura uzturs ir prāna, nesavietojas ar asinīm, tāpēc pasauli var dalīt pēc asins līmeņa, citas robežas nav. Gara kodols nepārtraukti turpina dzīvi un nervu emanācijas līdzīgi gaisa balonam nes garu viņa paša radītajos augstumos. Tāpēc tiem, kas runā par nemirstību kā par tīri zinātnisku faktu, ir dziļa taisnība. Pēdējā doma, atstājot matēriju, līdzinās bultai. Šis mirklis izšķir lidojuma virzienu, pēdējais notiek pēc vēlēšanās. Pratīsim vēlēties. Celsim varavīksni, kas saistītu gara augšupejas pakāpienus.

558.

Daudzi nespēj uztvert Smalkās Pasaules skaistumu. Ja cilvēki tikai ar grūtībām spēj saprast skaisto, un arī tikai raupjās kombinācijas, tad starp smalkajām harmonijām viņi būs kā miglā. Vai gan daudzi priecājas par brīnišķo gaismas skaistumu? Vai zemes kakofoniju saplosītai ausij sfēru mūzikā neliksies monotona? Ja cilvēki būtu kaut līdz populārai pakāpei pieņēmuši labākās zemes kombinācijas, viņi saprastu augstāko sfēru mūziku.

No senseniem laikiem cilvēki pieņēmuši, ka Smalkā Pasaule ir tumša, miglaina un auksta. Bet šāds priekšstats var attiekties tikai uz zemākajiem slāņiem vai arī uz pārgājējiem, kuri pārgājuši turp gan akli, gan kurli. Tāpēc Mēs tā rosinām izsmalcināt cilvēcisko dabu. Tikai uzvarot haosu zemes ietērpā, var uztvert Smalkās Pasaules skaistumu.

Cilvēki var klausīties viscēlākos vārdus un nepielietot tos dzīvē. Mēs runājam par audzināšanu, bet audzināšanā pirmo vietu ieņem skaistuma uztvere. Lai cilvēks pieder skaistajam. Viņš to var ieraudzīt katrā saules starā. Viņš var uztvert skaistumu skaņu harmonijās. Cilvēks nevar attaisnoties ar savu nabadzību, jo Kosmoss atvērts kā bagātajiem, tā arī nabagajiem. Bet lai zemes skolotāji prot atvērt skaistā uztveri.

Domātājs sacīja: “Kurš nepazīst skaistuma ceļus, tas neuzdrošināsies pievērsties Dievišķajiem Augstumiem.

559.

Tas, kurš zemes dzīves laikā nedomā par esības jēgu, gatavo sev tumsu Smalkajā Pasaulē. U. redzēja būtņi, kura no zemes redzes viedokļa bija laba un krietna, bet doma par dzīves nozīmi viņu nebija apciemojusi. Pārejot Smalkajā Pasaulē tā izrādījās bezpalīdzīga, jo nezina pat, kā pieņemt vadītāja palīdzību. U. veica labu darbu, apmeklējot un parādot ka palīdzība un vadība atrodas turpat tuvumā.

Cilvēki negrib saprast, ka arī labsirdība zemes dzīvē vēl nav dzīves sūtības atrisinājums. Nepieciešams domāt par nākošo ceļu. Lai arī šādi spriedumi būtu primitīvi, tie tomēr attīstīs iztēli, citādi cilvēks nokļūst viņam pilnīgi nesaprotamos apstākļos. Kad cilvēks pierod domāt par viņam patīkamu satikšanos, viņš jau izaudzina sevī iztēli, un tā atvērs ieeju atbilstīgās sfērās.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

18.nodaļa: Pāreja Smalkajā Pasaulē

Cilvēks var bezgalīgi atvieglot sev ieeju Smalkajā Pasaulē: liels prieks, kad var ieiet kā drauga mājā, atrast tos, pēc kā esi tiecies, un atviegloti uzelpot par vēl viena zemes ceļa galu. Bet šāds stāvoklis būs apzinīgas iztēles sekas. Tādēļ, saprotiet, cik ļoti Mēs virzām uz visu, kas attīsta iztēli. Mēs zinām, cik pakāpeniski veidojas šī svētīgā īpašība. Bez iztēles, kas ir paredzēšanas priekštece, Mēs nevarētu cilvēcei palīdzēt.

D. mācīja attīstīt iztēli, citādi trešā acs neatvērsies.

560.

Kad cilvēki nonāk Preta-Lokas stāvoklī, viņi sāk nožēlot, ka nav agrāk nometuši nonēsātās drānas. Izplatījuma Ugunij sāpīgi jāsadedzina tas, ko vajadzēja izkausēt gaišajai Agni. Jau laikus pirms pārejas var sākt nomest nevajadzīgās nastas. Pati, sevis paša, dzīvē Agni šķīstās no kaitīgajiem netikumiem. Prasme laikus pievērsties Agni ir lietderīga, sirds pieredzes priekšā pačukstētā darbība. Dzīvības vienības jēdziens var izraisīt jautājumu – ja nu dzīvība turpinātos bezgalīgi, tad kā gan būtu iespējama tās daudzpusīgā izziņāšana? Patiešām, ja ķermenis traucētu iespieties izplatījuma daudzajos slāņos, tad vajadzētu pielietot vismākslīgākos paņēmienus, kas pēc savas dabas ir pretēji brīvībai gribai. Tikai ar tiešu, ugunīgu sirds pievērsimi Hierarhijai, iespējams nemāksloti saskarties ar augstākajām sfērām.

561.

Izziņāšanas spēja ir viena no visizteiktākajām ugunīgajām kādībām. Tā nav jūtziņa, bet it kā Ugunīgās Pasaules valodas atmirdze. Patiešām, ne jau pēc vārdiem spriež cilvēks ar atvērtiem centriem, viņš saprot visu valodas iekšējo nozīmi. Ja visi tiesneši būtu tādas ugunīgas izziņāšanas pakāpēs, tad daudzi nodarījumi parādītos citā gaismā. Bet tādu izziņāšanas spēju vajag attīstīt. Gara gaudā tā mīt, bet to vajag izraisīt no Nemanifestētās glabātuves. Tāpēc jāierosina asināt apziņu. Lai katrs atnācējs būtu kā priekšzīmīgs tiesnesis. Lai viens spriež pēc acīm, otrs pēc sacītā toņa, trešais pēc ķermeņa kustībām. Vienalga, ar ko sākt, jo iekšējā uguns atspoguļojas visos nervu centros. Bet pamācoši novērot, cik bieži vārdi neatbilst iekšējam stāvoklim. Ar pacietību var sasniegt ievērojamus rezultātus un atklāt ugunīgās izpratnes pazīmes. Protams, tas būs tikai Ugunīgās Pasaules atspulgs, bet katra šādas izziņas dzirksts ir jau sasniegums. Pārejot Smalkajā Pasaulē spilgti jātur apziņā apņemšanās doties pie Gaismas, steigt pilnveidoties, un šai ziņā katrs aizrādījums ārkārtīgi svarīgs. Ja mēs jau uz zemes tuvojamiem izziņai, tad pārejot Smalkajā Pasaulē, šāds sasniegums nesīs svētību. Galvenais, izmisums un apjukums traucē apgūt jaunus apstākļus, bet jo cieši iegaumēsim, kurp un kāpēc ejam, tad tūdaļ atradīsim daudz palīgu. Bet cilvēki sevišķi apmulst noslēpuma trūkuma dēļ, kad Neizsakāmā Gaisma caurnirst visu esošo. Svētība tiem, kas spēj nekaunēties no saviem sirds uzkrājumiem. Mīliet visu, kas spēj sirdi darīt cildenu.

562.

Cilvēki, kuri pat zina par Smalko Pasauli, ieskata, ka pilnveidošanos domās var atlikt līdz noklusēšanai turp. Viņi kļūdās, proti, domāšanas virziens ir jānopamato šeit.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

18.nodaļa: Pāreja Smalkajā Pasaulē

Attīstīt to var, kad ir dots impulss. Domāšanas pieredzei jābūt zemes domāšanas apstiprinātai. Nedrīkst ieiēt Smalkajā Pasaulē mulsi un izklaidīgi. Kad apziņa skaidra, tā nes augšup, tāpat kā gāze palīdz gaisa balonam. Neviens un nekas neaizturēs zemākajos slāņos stingru apziņu, kura tiecas uz labu, tāpēc neatliksim domāšanas nostiprināšanu. Īsākas satiksmes par šo ceļu, ar Augstāko Pasauli nav.

563.

Taisnīga ir vēlēšanās zināt, kā notiek pārejas no dažādām sfērām. Nav grūti saprast, ka apskaidrotā Agni ir galvenais nosacījums. Ja pakāpeniski piepildīsim gaisa balonu ar deggāzi, tas atbilstīgi sāks pacelties.

Ja balons gāzi neaizturēs, tam būs jānolaižas. Lūk, rupjš piemērs, kā notiek pāreja uz dažādām Smalkās Pasaules sfērām. Smalkā būtība spēj pacelties pati saviem spēkiem, ja tās ugunīgais grauds ir attiecīgi uzpildīts. Transmutejošā Uguns palīdz apgūt jaunos augstākos nosacījumus Agni sekmē katras sfēras noslodzes izpratni, jo būtņu mijattiecības augšupejā izsmalcinās. Protams, augstā Vadība nepamet tos, kas tiecas, bet lai iemantotu Vadību, vajadzīga atdevība; tādējādi būtne spējīga pacelties pa kāpnēm. Neviens cits simbols nevar uzskatāmāk apzīmēt gara augšupeju. Ja būtne precīzāk kādā pakāpē aizkavējas, tad cēlonis redzams aurā. Cik daudzi ceļinieki paši to negaidot, atrodas dažas pakāpes zemāk! Parasti šādas noslīdēšanas iemesls ir kāda zemes atmiņa, kas izraisījusi iekāri. Bet Vadītājs ieskata, ka ir nepieciešama liela pacietība, lai pasargātu svārstīgos, tikai nevajag pārāk bieži smelt no šīs vērtīgās enerģijas. Būtne, kas pati atradīs cēloni, pacelsies ātrāk. Patiešām, augšupeju pavada jauno līdzgaitnieku prieks; beidzot zemes skaudības odzes atkrīt un radīšanu domās neapgrūtina ļaunprātības strāvas. Bet, lai iegūtu apziņas kustīgumu, jāsaņemtojas jau šeit. Nedzīva apziņa traucē Uguns tiekšanos. Tā iztēlosimies pilnīgi skaidri augšupejas kāpnes.

564.

Tikai ar smalku garīgu izzināšanu iespējams jau šeit sadedzināt nevajadzīgās vecās drēbes. Ne jau īpašos sārtos uz laukumiem notiek šāda sadedzināšana, bet katras dienas mīlestības smaidā. Tikai pamazām atskārstam, cik dziļa ir Gara Pasaule. Neilga ir mūsu uzturēšanās dažādos slāņos, bet ieejot Ugunīgajā Pasaulē, mēs varam tur mājot. Un kad mēs nākam no turienes, mēs visur saglabājam ugunīgo svētvinību.

565.

Atdošana ir gara ugunīgās dievišķības pamatprincips. Līdzība ar Uguni ir pārsteidzoša visās attīstības stadijās. Sākot ar dzīvības visrupjākajām formām līdz pat augstākajām, visām iet cauri atdošanai. Nedrīkst pretoties, ja mežonis, nepazīdams garīgās atdošanas vērtību, atdos Dievībai savas ikdienišķās dzīves vērtības. Pa šādiem aplinkus ceļiem cilvēce izprot augstāko atdošanas jēdzienu. Augstāku pakāpju Būtnes atdošanu jau uzņemas kā liksmu pienākumu. Vajag tiekties uz šo ugunīguma pakāpi, tad mēs nodibinām līdzsvaru ar Ugunīgo Principu, un atdošana kļūst par saņemšanu. Tad jau bez kādas patības būtne saņem augstākās balvas. Tādā pašātrinātā apmaiņā notiek

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

18.nodaļa: Pāreja Smalkajā Pasaulē

enerģijas pieplūsma. Tāda nemitīga atdzimšana atjauno apziņu un pārejot Smalkajā Pasaulē, paglābs no apziņas pārtraukuma. Tāpēc jāiegaumē par vielu maiņu, kā par zemāko, tā arī par augstāko. Nepārtraukti apmaiņa izdzēs robežas starp zemāko un augstāko, citiem vārdiem sakot, kāpina vispārējo līmeni. Tāds darbs būs noderīgs arī tuvākajiem, jo iesaistīs viņus apziņas tiekšanās orbītā. Izprotiet vielu maiņu.

566.

Patiesi, aizgājējs labajā pavairoš labo un aizgājējs ļaunumā būs ļaunuma avots. Tā iespējams bezrobežīgi pavairot mūsu enerģijas. Tāpēc mūsu uzdevums ir izsmalcināt organismu, lai tas kļūtu par pienācīgu tvertni.

567.

Sakarībai starp pasaulēm jānodarbina cilvēces domas. Kā gan citādi izskaidrot dažus neredzamos procesus, kas piesātina dzīvi? Šo zināšanu iespējams apgūt, jo gars ietver sirdī Neredzamās Pasaules norises. Kā gan izskaidrot dzīvi un pāreju Smalkajā Pasaulē, ja nenostiprināsies Ugunīgās Pasaules izpratne? Jo aiz ikkatras zemes izpausmes ir neredzamais cēlonis, kas arī ir potenciālais spēks. Viegli saprotams, ka ugunīgajai uztverei, vispirms vajag nostiprināt domu par sakarību ar pārzemes sfērām. Parādības dzīvē realizējas tikai tad, ja gars izjauž katru augstāko vibrāciju. Protams, cilvēce dzīvo bez sirds apziņas, kura iedarbina Ugunīgās Pasaules spēku. Lai izveidotu labākās formas dzīve jāieskata kā divu Pasauļu apvienība. Katra tiekšanās šajā virzienā būs derīga augšupejai Smalkajā Pasaulē. Ja Augstāko enerģiju atzīšana nodibināsies, kā dzīves process, tad būs iespējams apzināties, ka zemes dzīve ar visām sāpēm turpinājas nākošajā Pasaulē. Tā uz Zemes izplatīsim izpirkšanas likumu – darbībās un pārdomās.

568.

Pašsavadīšanās ir ļoti komplicēta kādība. Tā sastāv no drosmes, pacietības un līdzcietības. Bet drosmē nedrīkst izvērsties dūsmās, līdzcietību nedrīkst robežot ar histēriju un pacietība nedrīkst kļūt par liekulību. Tik komplicēta ir pašsavadīšanās, bet tā neizbēgami vajadzīga, ieejot Augstākajā Pasaulē. Šī sintētiskā kādība ļoti rūpīgi jāattīsta. Skolās skolēni jānostāda visnegaidītākos apstākļos. Skolotājam jānovēro cik apzinīgi tiek uzņemti iesaistīti. Tā nebūs spartiešu skarbā fiziskās izturības un apķērības skola, bet tā būs pasmelšana no sirds enerģijas, lai izprastu lietas ar cieņu. Ne daudzi saglabā atmiņu par pašsavadīšanos, līdzko viņi pārkāpj ikdienības sliksni, viņi sāk izdarīt daudz savādu kustību, izrunāt nevajadzīgus vārdus un vispār uzrāda gara un ķermeņa neīstas izpausmi. Var iedomāties, cik stiprā mērā tādi cilvēki zaudēs cieņu pārejot lielās robežās. Jāiegaumē, ka tuvojoties Gaismai, jānes arī savs gaismeklis neizlaistīts. Tāda ceļveža pilnība apgūstama jau ķermeniskajā stāvoklī. Tāpēc pieredzējuši cilvēki lūdz pārbaudījumus, jo kā gan citādi lai stiprinātu savu spēku? Lai ik katra zemes rīcība satur augstāko ceļu. Lai katru domu varētu atkārtot Ugunīgās Pasaules priekšā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

18.nodaļa: Pāreja Smalkajā Pasaulē

569.

Patiesi, cilvēce ir saite starp pasaulēm. Vajag pierast pie šīs domas un censties to izvest dzīvē. Dīvaini, ka ārsti neizlieto iespēju kļūt par veselības nesējiem, likdami lietā nervu centru pazīšanu, jo tieši šie centri ir garīgie taustekļi un magnēti. Pat fizisko magnētu novieto īpašā apkaimē, lai tas nezaudētu spēku. Vai nervu centri nav tādas pašas uzmanības cienīgi? Un vai cilvēkiem nebūtu īpaši jāpasargā nākošās rases pārstāvji? Tiltu starp krastiem mēdz sevišķi apsargāt. Var palūgt cilvēkam: “Draugs, neizraisi zemestrīci!”

570.

Ar katru paaudzi izmainās pasaules uzskats, paradumi un pat valoda. Parasti cilvēki šādas izmaiņas nevēlas pamanīt. Protams, atrodoties tuvumā, nav viegli atšķirt jaunās robežas, bet no attāluma katra vērīga acs saskatīs, kā viļņojas dzīvības viela.

Pastāvēja sens paradums sūtot pārbaudītājus tā, lai viņi sākotnējā vietā atgrieztos tikai nākamās paaudzes laikā. Mēs pieturamies pie šā paša paraduma un Mūsu sūtņi atgriežas tikai nākamās paaudzes laikā, tikai tā ar svaigu skatu var novērtēt tautas pavirzīšanos uz priekšu.

Daudzi apstrīdēs pašu šādu virzības iespējamību. Viņi būs nelokāmi savā nekustībā. Bet lai viņi neaizmirst, ka evolūcijas kustība nevar nenotikt. Lieta tā, ka cilvēki skatās no sava redzes viedokļa un neprot būt kustīgi. Viņi domā, ka līdz ar viņiem viss beidzas un nespēj ietvert, ka dzīvei ir savs nerimstošs spilgts vilnis.

Taisni šie nekustīgie cilvēki, izejot Smalkajā Pasaulē, nonāks visbēdīgākajā stāvoklī. Viņi nožēlos, ka zemes eksistences laikā viņi nav tuvojušies dažādām paaudzēm un nav pratuši atrast saskares punktu ar dažādiem psihiskiem stāvokļiem. Var sacīt, ka senie dažādu paaudžu pārbaudītāji rīkojas gudrāk. Tāpat arī jūs protiet būt kā mājās starp visdažādākajiem cilvēkiem. Atcerieties, ka arī Mēs esam izgājuši šādus pārbaudījumus.

Domātājs šādus pārbaudījumus salīdzināja ar asmeņa rūdīšanu. Viņš zināja, ka tikai aukstuma un karstuma maiņas rezultātā rodas nesagraujams stiprums.

Apzinīgi attīstīta gara uzturēšanās laiks austrālajā plānā varētu aprobežoties ar 40 dienām, bet dažādi zemes apstākļi pagarinājuši šo laiku līdz nebeidzamībai. No zemes aiznesto saista pie tās nelaimīgās robežas. Skaidrāk nekā jebkur šo nožēlu sekas parādītas leģendā par Latu. Viņš izgāja no pilsētas uz jaunu dzīvi un tiem tika uzstādīts tikai viens noteikums – neskatīties atpakaļ. Bet Lata sieva atskatījās un saistīja ar to sevi pie Zemes. Reliģija saka: “kas iet pie tēviem, paliks pie tiem. Kas iet pie Eņģeļiem – paliks pie tiem. Kas iet pie Dieva, paliks pie Tā. Tātad, kas nosaka sev vislielāko virzību, gūst labākos sasniegumus. Tāpēc labākais novēlējums tam, kas aiziet no Zemes būs: steidzies neatskatīdamies. Bet kā tad ar tuviniekiem? Bet – jo augstāk būsi nostājies, jo labāk un tuvāk tos ieraudzīsi. Protams, parasti rodas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

18.nodaļa: Pāreja Smalkajā Pasaulē

uzkavēšanās pēdējo tuvinieku dēļ – tuvinieku dēļ, tāpēc astrālā plāna saīsinājums atkarīgs no pareizas kooperācijas.

Jo augstāk, jo patīkamāka tur uzturēšanās, uz mentālās robežas gars var atpūsties, jo tur gars ir jau pakļauts augstākiem pievilkšanās spēkiem. Bet vajag apzinīgi paiet garām zemākajiem slāņiem. Vajag lai apziņas eksplodējums varētu pārsviest gara kodolu pēc iespējas tālāk. Tāpēc pārejas moments ir tik svarīgs – lai varētu raidīt sevi uz augstākiem slāņiem. Vēlāk, ja esi skāris zemākos slāņus, pacelties ļoti grūti.

Ja gara stāvoklis atļauj, tad daudz labāk ir pēdējo nervu emanācijas uzliesmojumu izlietot lidojumam, tādā kārtā zemākie slāņi kļūs retāki.

Pareiza ir piezīme par pāreju bezsamaņas stāvoklī. Te viegli palīdzēt, ja savlaicīgi būs nostiprināta vēlēšanās augsti lidot, tad nervu emanācijas darbojas gandrīz vai automātiski.

...Tāpēc lūgšanās par dvēseles mieru, labāk būtu sacīt – steidzies!

571.

Kad cilvēce iemācīsies izprast un salīdzināt pasaules notikumus ar Kosma komplicētību, tad garīgā redzīguma kustība virzīsies uz priekšu. Notikumu ķēdes noskaidrošana un to apstākļu pilnīga izpratne, kas kā mūžu mantojums pāriet no viena perioda uz otru, var tuvināt apziņu kosmiskās Bezrobežības izpratnei.

Gars, palūkojies atpakaļ, kurp tevi ir vadījušas tavas pagātnes zināšanas? Kur tu saskati robežas? Kur norimšanu? Kur pastāvību? Un kur tu saskatīji padevību? Sacīts – neredzu šādus vēstījumus, redzu nebeidzamu Sfēru, kas izveidojusi mūsu būtību!

Gars, kad tu traucies uz Kosma Radītāju, pievērsies Pasaules Mātei. Dari zināmu, ko tu redzi. Parādīts Izplatījums, kā visradošākā parādība. Plašums un Kosmisko spēku neatņemamība briedina mūsu būtnes kodolu. Evolūcijas sviras – vissmalkākās enerģijas var pāriet cilvēku rīcībā.

Kad pieņemsit nolemto, tad tiešas sekas jūs vadīs. Kad izpratīsiet, kā lidot gara kodolā, tad nodibināsiet satiksmi ar augstākajām pasaulēm.

Mācieties izprast, cik cildens ir lidojums gara kodolā!

572.

Vai tad buršana ir nākotnes atskāršana? Vai tad maģija ir neizbēgamā izziņāšana? Ikvienu reliģija, kā saite ar Augstāko, atrod vārdus par neizsakāmo pāreju Smalkajā Pasaulē. Bet zemes apziņa tomēr saglabā, kaut arī pārveidotas, visas tās izjūtas, kādas atrodamas Smalkajā Pasaulē. Pašā pārejas mirklī uz Smalko Pasauli izjūtams reibonis, tāds pats kā ģīboņa gadījumā vai krītamās kaites sākumā. Pēc tam turpmākās sajūtas pilnīgi atkarīgas no apziņas gatavības stāvokļa, pareizāk sakot, no ugunīgā Ego. Ja apziņa bijusi sadrūmusi vai blīva, jaunajā stāvoklī izjūtas nespēj pārveidoties. Tad iestājas attiecīga veida nesamaņas stāvoklis vai snaudulīga klejošana. Ne visai

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

18.nodaļa: Pāreja Smalkajā Pasaulē

patīkams stāvoklis. Nerunāju, protams, par noziedznieku vai netikļu drūmo stāvokli – viņu ciešanu būtība nav aprakstāma! Bet šeit labāk runāt par gaišajām iespējamībām. Tā, ja Agni jau dzīves laikā ir bijusi zināšanas un jūtu varoņdarba atmodināta, tad tā nekavējoties izdarīs diženo transmutāciju. Kā īstens Gaismeklis tā norādīs virzienu; kā gaismas nesējs helijs tā pacels nolemtajā sfērā Būdama tik nenojaušama zemes dzīvē, Smalkajā Pasaulē tā kļūst par vadošo sākotni. Bet tā rāda gaismu ne tik vien Smalkajā Pasaulē, tā noder arī kā vads uz Ugunīgajām Būtnēm. Bez Agni nav iespējams pieņemt un saskarties ar Ugunīgās Pasaules Gaismu. Manifestētās Uguns trūkums dara aklus klejojošos garus. Mēs redzam ar Uguni un paceļamies ar Liesmu. Nav citu virzītāju un tāpēc svētība Uguni iepazīnušajiem.

573.

Vidusmērus neieteicu. Uzsvārot pārejas stāvokli kā nobeigumu, tas būs pretēji evolūcijai. Kad aizlūdzam par miera nodrošināšanu pie Svētajiem, tad šāds mērogs neatbilst ne vienam nedz otram. Ziniet, ka miers ir pārejošs stāvoklis un pie tam vēl caurmēra stāvoklis. Tā dēvētajiem Svētajiem nav miera. Var sacīt, ka lietojamais izteiciens ir relatīvs, bet ļaudis ar izteicienu miers saprot atpūtas stāvokli. Bet ja ļaudīm stāstītu par Ugunīgās Pasaules saspringtību, tad tikai retie izprastu šāda augstāka stāvokļa atribūtu. Ja stāstīsim par pastāvīgu eksplozīvu stāvokli visaugstākajā sasprindzējumā, tad nepietiks iztēles šāda sprieguma atzīšanai, bet sacīsim – nevis spriegums, bet majestātiskums! Ceļš uz šādu majestātiskumu tikai caur daiļo. Ja cilvēks neizkops sevī tiekšanos uz visdaiļāko, tad viņš aizvērs savas acis, bet Visaugstāko nav iespējams ne iztēloties ne nojaust. Majestātiskums ir pilnīgi bezrobežīgs. Tāpēc nekavēsimies pie miega un miera vidusmēriem. Apliecinu, ka miers nebūtu radījis manifestēto Visumu.

574.

Ir sacīts – “Neejiet Ugunī drēbēs, kuras var sadegt, bet raidiet augšup ugunīgo prieku”. Šajā norādījumā viss nosacījums saskan ar Ugunīgo Pasauli. Patiešām pat Smalkās Pasaules ietērpī ne vienmēr derīgi Ugunīgajai Pasaulei. Arī augšupejas priekam jābūt augstākam par zemes prieku. Tam vajag starot un ar savu gaismu rādīt ceļu daudziem. Kas gan spēj zoboties par prieku un Gaismu? Kurmis nepazīst Gaismas pacilātību un tikai ļaunais gars nesaprot, kas ir prieks! Kad jūs priecājaties par puķēm, kad domās iedziļināties to brīnišķīgajā, sīkās sēkliņās radītajā uzbūvē, kad vērtējat svaigo aromātu, tad jūs jau pieskarieties Smalkajai Pasaulei. Arī zemes ziedos un putnu apspalvojumā un debesu brīnumos iespējams atrast to pašu prieku, kas sagatavo Ugunīgās Pasaules vārtiem. Galvenais, neesiet nejūtīgi pret skaistumu. Kas gan spēj atrast labāku ietvaru atdevībai, tieksmīgumam, nenogurstamībai, kā skaistums? Jau zemes nosacījumos jāprot atrast daļas, kas noderīgas visām pasaulēm. Pārejas mirklī uz Smalko Pasauli nebūs laika prātot, bet prieka apskaidrība var būt un tai jābūt mirklīgai. Tā apziņu apsargās tieši prieks. Tikai nevajag zaudēt šeit ne mirkli laika, lai mācītos priecāties par katru ziedu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

18.nodaļa: Pāreja Smalkajā Pasaulē

574.a

Var priecāties, bet priekā nelīdzināsimies dzīvniekiem. Kur gan būs atšķirība? Tikai apziņā. Dzīvnieki nezina par ko priecājas, bet mēs zinām, par ko priecājamies. Ar tādu apziņu mēs sasaistām cēloni un sekas. Ar to radām savu spēju izkopšanas tiltu.

Var pārskatīt visu notikumu ķēdi un novērtēt to secību. Arī ar to mēs atšķirsimies no dzīvniekiem, kas nesaista atsevišķus mirkļus. Mācība par notikumu salīdzināšanu dos jaunu psihiskās enerģijas avotu. Ja cilvēki iemācītos salīdzināt savas dzīves dienas saskaņā ar apziņu, viņi izkustētos no vietas.

575.

Gars, atstājot zemes sfēru sasprindzina apziņā tos sasniegumus, kuri viņa dzīvē bijuši dominējošie. Cilvēka dzīvei ir it kā savi vadmotīvi, un no šīm dziesmām vai raudām atkarājas gara spriegums. Gara sasniegumi ved augšup, un šķiršanās no zemes sfēras ir vienmēr prieks tādām garam, kas izpratis Kalpošanas varoņdarba gaismu. Pat fizisku sāpju gadījumā gars pārvar visas zemes kaites. Atraujoties no zemes, nostiprinās saite ar Augstākajām Pasaulēm uz kurām gars tiecas. Augšupejas kāpnes sastāv no atdevības Hierarhijai. Bet patības ierobežotam garam nav cita ceļa, kā skumjas, tad atrausme ir briesmīga, un gars vēl ilgi ir piesaistīts zemes sfērai. Daudzas sirdis, kas piepazinušas Kalpošanas Spēku, tiecas uz Augstākajām Pasaulēm. Atdevīgam māceklim pretī tiecas palīdzības Stars.

576.

Atbrīvotais gars vienmēr tiecas augstākajās sfērās, bet gars, kas piesaistījies zemei, ilgi aizkavējas Astrālās Pasaules zemākajos slāņos. Zemes apziņas ietekmē sakars starp fizisko un astrālo ķermeni nepārtrūkst tik viegli. Sakaru pārtrūkšana starp ķermeņiem sāpīgi atbalsojas tajos garos, kuri izjūt zemes pievilksmi. Garam augšupejot, atbrīvošanās, protams, notiek atraujoties no Zemes. Kosmiskais pievilksmes likums atbilst tai tieksmei, kuru kāpina apziņas enerģiju. Iedomāsimies sfēru, kas piesātināta zemāko iekārību gāzēm; šīs sfēras tad arī ievēl garus, kas nav atbrīvojušies no zemes smagumiem! Gars, kas traucas uz Ugunīgo Pasauli, sakāpinādams visas ugunīgās enerģijas, iedarbina pats savu pievilksmi. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli apziņas piesātinājums ar Augstāko Pasauli izveido savu spirāli, kas aiznesīs garu Augstākajās Sfērās.

577.

Pirms pārejas Smalkajā Pasaulē notiek mentāla atdalīšanās no ķermeņa. Ugunīgas uztveres attīstīšana palīdz lidojumam uz Augstajām Sfērām. Mentāla atdalīšanās spilgti spēj sajūst gars, kas izjūt atrausmi no Zemes un tiecas Augstākajās sfērā; tā notiek divu Pasauļu apvienošanās, kas atbrīvo garu no fiziskā ķermeņa. Nāves problēma cilvēcei sagādā lielas rūpes. Patiešām, pāreja tik ļoti biedē cilvēkus. Var norādīt, cik brīnišķīgi tiecas uz Smalko Pasauli tas gars, kas izpratis zemes eksistences pārejamību. Vajag apzinīgi sagatavot gan atrausmi no Zemes. Tādējādi

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

18.nodaļa: Pāreja Smalkajā Pasaulē

jaunpienācējam nenovēršami durvis atveras visā Ugunīgajā Majestātiskumā. Tā ceļā uz Ugunīgo Pasauli vajag pieradināties pie atrausmes no Zemes.

577.a

Un vēl mēdz būt, ka pirms aiziešanas apklust visas balsis, un pat zinot šo likumu kļūst baigi. Ēģiptes Mistērijās ir moments, kad iesvaidāmo nostāda uz absolūtas tumsas sliekšņa un tam, nepalēlinot soļus, jāieiet Nezināmajā. It īpaši tagad, kad Kristus ir atsacījies no brīnumiem, šis ieiešanas moments Nezināmajā jānoiet pavisam īpašā veidā. Tāpēc, ka nākošam laikmetam jāizlīdzina pasaulu robežas. Un Ēģiptes Mistērijas pārvērtušās formulā: ar cilvēka kājām.

578.

Daudzi lūgtu iemācīt viņus, kā pāriet Smalkajā Pasaulē, bet viņi nezina, kā jautāt, nekļūstot smieklīgi. Bet lai piezīmes kļīst pa pasauli, kaut arī tās lasa slepenībā. Lai zobojas dienā un lasa naktī. Šādu maldīšanos var piedot, jo neviens šiem cilvēkiem nav devis kaut vienkāršu laba ceļa novēlējumu. Dažs viņus ir biedinājis, dažs iemidzinājis apziņu, dažs novirzījis no Patiesības, bet neviens nav stāstījis par brīnišķo pāreju uz Esamības Virsotnēm. Nepārmetīsim, bet tomēr tieši pēdējā laikā Pasaulē sevišķi liels apjukums. Tiesa, pati Smalkās Pasaules esamība it kā nostiprinājusies apziņā, bet tomēr cilvēki nezina kā izturēties pret šādiem faktoriem un samierināt tos ar dzīves rutīnu. Cenšas noklusēt to, kas jau pats par sevi brēktin brēc.

Tāpēc rīta stundās un vakara mirkļos pieradinieties pie domas par pāreju Daiļajā Pasaulē. Lai tā mums arī tiešām būtu Daiļa.

579.

Tuvodamies pārejai Smalkajā Pasaulē, cilvēki kļūst dievbijīgi. Viņi neaptver, ka ar šādu sasteigtu pielabināšanos tie robežo gan ar zaimiem. Iznāk nevis Augstākās Pasaules apjēgšana, bet steidzīga samaksa par labāko vietu. Patiesībā, tuvošanās Augstākajai Pasaulei jāsāk jau ar zemes dzīves pirmajām dienām.

Ne jau pieņemtie rituāli, bet sirds lūgšana dara Brīnišķīgo Pasauli tuvu un nepieciešamu kā dienišķu maizi. Visaugstākajam var tuvoties ar labāko nodomu pilnu kausu. Var veltīt labākos eksperimentus, ar nosacījumu, ka virzītu uz labu. Ja labais dzīvo, tad tas atvērs visus vārtus uz Augstāko Pasauli.

580.

Jūs pareizi pieminējāt birmiešu derīgo parašu, kad tie smagi slimajiem vai arī aizgājējiem atgādināja viņu labākos darbus. Pat no medicīniskā viedokļa šādiem atgādinājumiem ir labdarīgā nozīme. Protams, no gara viedokļa tā vienīgi pierāda, cik daudz gudru paradumu vēl dzīvo visdažādākajās tautās. No dziļas zināšanas izriet tādi paradumi. Tie pierāda sakarību ar šo pasauli, vitāli parādot, cik vērīgi jāattiecas pret tautu parašām.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

18.nodaļa: Pāreja Smalkajā Pasaulē

581.

Neretumis cilvēki jautā – kā attiekties pret aizgājušo novēlējumiem? Šādi uzdevumi bieži neatbilst izpildītāju pārlicībai. Ieteicams, izņemot brāļu slepkavības uzdevumus, visu pārējo izpildīt. Nevajag uzņemties svešu karmu, it īpaši tādēļ ne, ka aizgājušie turpina attīstīt enerģiju viņu pieņemtajā virzienā. Jo ļoti grūti taču nomainīt pārlicību, kas turpinās Smalkajā Pasaulē. Tāpēc novēlējumu izpildīšana ļoti līdzīga strāvu harmonijas labā.

582.

Pārejot Smalkajā Pasaulē uzliesmo visi īpašuma sajūtas veidi, kas apgrūtina pat gluži labus ļaudis. Šo apstākli vajag ļoti iegaumēt un nostiprināties apziņā, ka zemes īpašums neeksistē. Par īpašumu jau daudz runāts, bet vienīgi ugunīgā apziņā spēj parādīt šāda īpašuma iluzorumu.

583.

Kādam vientuļniekam jautāja kā viņš spēj uzturēties pastāvīgā klusumā? Viņš ļoti izbrīnījās un teica: “Gluži otrādi, es nekad neklusēju un nepārtraukti sarunājos – mani apmeklē tik daudzi sarunu biedri.” Vientuļnieks tā bija pietuvojies Neredzamajai Pasaulei, ka tā viņam bija kļuvusi pilnīgi taustāma. Lūgšana pārvērtusies pārrunās un pasaule atklājusies visā varenībā. Pāreja Smalkajā Pasaulē šādam garam vispār nemanāma.

Sarunās par labo var pacelties pa jebkurām kāpnēm. Vispirms ārējā lūgšana, pēc tam sirds lūgšana un tad pārrunas par Labo.

584.

Nepieciešams ne vien atzīt, ka tukšuma nav, bet arī izprast visa apkārtējā dzīvību. Apvienojošās un savstarpēji veicinošās dzīvības izpratne parādīs, cik visuresoša ir psihiskā enerģija. Sākot no vissīkākajiem piemēriem, no nepilnīgiem mikroorganismiem var mācīties, cik apbrīnojami viss pārpildīts. Būtņu masas caurnirst visdažādākās strāvas, stari, ķīmismi, bet psihiskā enerģija tās ne tik vien ka neaiztur, bet raida tālāk. Kad mēs runājam par vistīrāko gaisu, pat par vistīrāko Prānu, mēs tomēr paredzam, ka viss ir pārpildīts un pie tam vēl pārpilns ar dažādiem spriegumiem. Tāds fizisks pārpilnums palīdzēs izziņāt Augstākās Pasaules Patiešām, viss dzīvo un visā pulsē tā pati enerģija. Šai primitīvajā stāvoklī arī ietverta visa esošā transmutācija. Nāve kļūst par pārvietošanos un dzīvība par neizbēgamu sadarbību. Pati tuvošanās Ugunīgajai Pasaulei ir atbilstīgu kādību pielietošana.

585.

Miegā darbojas psihiskā enerģija, kas piesātināta ar zemes strāvām, bet Smalkajā Pasaulē apziņa var pārtrūkt, tādēļ nepieciešams nostiprināt dažas izpratnes. Nerunāju par tiem, kas Smalkajā Pasaulē ir pārgājusi ar pilnu apziņu, bet daudzi iekrīt miegā un

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

18.nodaļa: Pāreja Smalkajā Pasaulē

šāda stāvokļa laikā viņi par daudz ko zaudē atmiņu. Uzkrājumi izrādās it kā aizzīmogoti kausā un nereti vajadzīgs ārējs iespaids, lai šos zīmogus noņemtu.

Galvenais, jāatceras, ka lai nezaudētu apziņu, jau dzīvē jāiegaumē un jānostiprina, ka pārejot neaizmirsīsim saglabāt apziņu. Tas arī ir tas dārgums, ko mēs aiznesam sev līdzī.

Mēs parasti Smalkajā Pasaulē guļošos neredzam, jo tie mēdz būt necaurredzama fluīda pārvilkti. Viņus var redzēt pamošanās mirklī, bet miegu priekšlaicīgi nav jātraucē.

586.

Pārejai Smalkajā Pasaulē pēc savas dabas jānotiek bez sāpēm. Cilvēkiem, kas piepildījuši zemes ceļu, nākamā gaita jāpieņem dabiski. Bet viņi paši sarežģī esamības svētsvinīgo nomaiņu.

587.

Kad cilvēki zobojas par pēcnāves stāvokli, šos neprātīgos var tikai nožēlot.

588.

Protams, mani ļoti iepriecina Jūsu mierīgā attieksme, vērojot likumsakarīgo iespēju, kura neizbēgama pie visām fizisko čaulu maiņām. Pārsteidzoši redzēt, kā cilvēki, kuriem nav vairs nekādu spēju radīt vai veikt kaut ko derīgu, turas pie savas nožēlojamās dzīvības vilkšanas uz zemes, kaut gan tanī pašā laikā Smalkajā Pasaulē viņiem sagatavotas gan pilnīgas tiekšanās, gan labākas iespējas. Protams, maz ir tādi, kuri prot šīs labākās iespējas izmantot, jo apziņa, kas bijusi blīva, zemes apstākļos, paliks tāda arī Smalkajā Pasaulē. Paplašināt viņu tur, Smalkajā Pasaulē, ir daudz grūtāk nekā šeit uz zemes. Visiem, kas pievienojušies Gaišajai Mācībai, domām par nāvi jābūt vārtu atvērējām uz jaunu izzināšanu un uz jaunu derīgu un plašu darbību. Vispār, visiem būtu derīgi domāt par gaišo pāreju Smalkajā Pasaulē, ar to mēs iemācamies virzīt savu psihisko enerģiju pretim magnētiskai plūsmai, kas nāk no Vadītāja. Nāve var būt neapraķstāma gara līksme, jo vadītāja virzītā magnētiskās strāvas pievilksme savā spēkā un augstajā priekā par šo pievilksmi, nav ne ar ko salīdzināma.

589.

Piekrītu, ka krustā sistais laupītājs nebija sliktāks, bet varbūt pat labāks par daudziem cienījamiem varizejiem un saducejiem, bet no laupītāja līdz augstam garam – daudzas pakāpes.

Mēs taču zinām, ka patiesi nožēlums pirms nāves, pēdējā gaišā doma un spēcīga tiekšanās uz augstāko, aizrauj garu Smalkās Pasaules sfērās, pilnīgi atbilstīgi šai vibrāciju jeb sirds rausmei. Kristus vārdi vēl pastiprināja laupītāja tiekšanos un viņa

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

18.nodaļa: Pāreja Smalkajā Pasaulē

gars spēja atmosties un pacelties lielos augstumos. Devačanā nemājo tikai bezgrēcīgie un svētie. Katrs mūsu lielais darbs saņem atlīdzinājumu.

590.

Sirds sāpēs izlasīju Jūsu skumjo vēsti par nelaimes gadījumu ar Jūsu draugu. Protams, ģimenei tāda nāve ir briesmīga. Bet viņam pašam tā var būt pat par svētību. Jo sevišķi gaišas dvēseles, krītot par upuri šādam vai tādām nelaimes gadījumam, ļoti viegli pāriet smalkajā pasaulē. Gaišie Sargātāji viņus iegremdē atspirdzinošā miegā, lai dotu smalkajam ķermenim laiku sadziedēt bojājumus, un kad tie atmostas, viņi jau atrodas draugu gādībā.

Dzīvības varmācīga pārtraukšana

591.

Ja tauta jau kopš senatnes izpratusi koku sulas nozīmi, tad kā gan var nesaprast vaļēju asiņu nozīmi? Pat pati pāreja Smalkajā Pasaulē bez asins izliešanas pasargā no to tumšo radījumu tuvošanās, kurus nekavējoši pievelk asins emanācijas. Bez šiem fiziskajiem cēloņiem laiks iegaumēt, ko nozīmē pārtraukt dzīvību pirms laika. Zemes ienaidniekus iznīcināt nonāvējot, nozīmē - radīt stipru ienaidnieku Smalkajā Pasaulē. Jau daudzkārt esam atgādinājuši par Karmu, bet ja šis vārds kādam nepatīk, nosauksim to par Taisnīgumu.

592.

Aborts ir visneapšaubāmākā slepkavība. Tas var būt pieļaujams vienīgi tur, kur briesmās ir mātes dzīvība. Bet nav pareizi domāt, ka sieviete, kas izdara abortu, vienmēr pievelk tikai zemākos garus. Jāņem vērā visas ģimenes sarežģītā karma. Bieži vien var novērot, ka ģimenē, kuras viens loceklis ir nelietis, dzimst labi bērni. Karma sasaista veselas cilvēku grupas uz ilgiem, ilgiem gadu tūkstošiem. Un bieži vien pat augstam garam ir ne visai izmeklēti vecāki. Pie kam var atzīmēt, ka tieši pret augstu garu dzimšanu mobilizējas tumšie spēki un izmanto visus iespējamus līdzekļus, lai novērstu viņiem nevēlamo un bīstamo iemiesošanos. Tāpat dzimšanas novēršana nav uzskatāma par Smalkās Pasaules Šķīstītavu, bet tas ir vienīgi vecāku noziegums. Jo nav spēcīgākas šķīstītavas par pašu zemes dzīvi, ja vien ir saspriestas visas indivīda potences. Mācībā ir teikts – “Tāpat kā izsalkums prasa barību, tā nogatavojies gars, kam pienācis laiks, tiecas uz jaunu iemiesošanos. Tādēļ var iedomāties, kādas ciešanas dažkārt nākas pārdzīvot varmācīgi pārtrauktās iemiesošanās gadījumā. Gars saņem saiti ar augli jau ieņemšanas brīdī un pamazām sāk tajā ieiet jau ceturtā mēnesī, kad veidojas nervu un smadzeņu kanāli.

Protams, sieviete nedrīkst pārvērsties tikai par dzemdētāju. Un tāpēc eksistē visdabiskākā atturība, kas pilnā mērā regulējama un līdz ar to regulējams arī ģimenes pieaugums. Tas ir pilnīgi iespējams tad, kad augstas intereses aizpilda smadzenes un sirdi. Protams, pret šo es paredzu daudz iebildumu, bet tādēļ es ne mazāk pastāvēšu uz savu. Protams, pie pašreizējā sabiedrības tikumiskā stāvokļa tas ir grūti, bet tomēr ir

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

18.nodaļa: Pāreja Smalkajā Pasaulē

tādas ģimenes un nākotnē to skaits pavairosies. Dziļā senatnē cilvēki prata dzimstību normēt pēc mēness fāzēm. Toreiz to uzskatīja par zināma veida melno maģiju, bet mūsu gadsimtā šāda darbība būtu labāka nekā šausmīgie aborti, kas kropļo sievieti un līdz ar to arī nākamo paaudzi.

Karma apbrīnojamā veidā mūs saved kopā ar gariem, kas saistīti ar mums pagātnē.

593.

Jebkura nonāvēšana ir pretīga ugunīgajai dabai. Ikviens, kas sācis domāt par Ugunīgo Pasauli, ne tik vien kā nedrīkst nokaut, bet viņam arī jāaizkavē asins izliešana. Viņam jāsaprot, ka izlietās asinis ne tik vien kā izraisa juceklību dažos Smalkās Pasaules slāņos, bet tās ir pretrunā arī ar zemes dabu. To pašu iemeslu dēļ dažās tautās aizliegts tecināt koku pavasara sveķus.

594.

Pašnāvības pieaug. Neviens nenoliegs, ka nekad nav bijis tik daudz patvarīgu dzīves pārtraukumu. Tas nozīmē, ka neviens šiem nelaimīgajiem nav pastāstījis par dzīves jēgu. Neviens nav tos brīdinājis par viņu rīcības sekām. Vai tiešām starp cilvēkiem nav neviena, kas paceltu balsi par patiesību un dzīves daiļumu?!

595.

Daudz garāmstaigātāju un sevišķi tur, kur ir Magnēts. Skolotājs brīdina, ka tagad var sagaidīt visdīvainākās sadursmes, tik pārpildīti ir Smalkās Pasaules zemākie slāņi. Cilvēki nolēmuši piepildīt Smalko Pasauli ar lielu skaitu nelaikā atnākušo. Neviens nav padomājis, kādas sekas var izraisīties attiecībā uz pašiem. Nav iespējams nesodīti nonāvēt miljoniem ļaužu, neuzkrājot ar to vissmagāko Karma, pat ja šī Karma nebūtu personiskā, vēl jo ļaunāk, ja viņa vairo zemju un visas Planētas Karma. Sacītais par miera nesējiem jo pareizāks tāpēc, ka viņos sāk rasties pareizā attieksme pret nākotni. Nedrīkst pildīt Smalkās Pasaules zemākos slāņus ar nepilnīgas Karmas briesmām. Nedrīkst domāt, ka tas neietekmēs planētas stāvokli. Bet galvenais cēlonis ir tai apstākļi, ka neviens nedomā par Smalko Pasauli. Visbriesmīgākā lieta ir nošķirtība, proti, katras atsvešināšanās gadījumā tumšais spēks uzgavilē.